

ਡੀਵੀ ਸਹਿਗਲ ਜੇ.
ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਜਲੰਧਰ, -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ. 1987
1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 318 .

26 ਅਗਸਤ 1987

ਪੇਸ਼ਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ (IV of 1936)- ਸੈਕਸ਼ਨ 7(1) ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ II, 7(2)(h), ਅਤੇ 15--
ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹੂਲਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ- ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ
ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ -ਸਪੀਕਿੰਗ ਆਰਡਰ— ਉਜਰਤਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ —
ਕਟੌਤੀ — ਕੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ — ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ — ਕੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼
ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਪੇਸ਼ਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ II ਕਿਸੇ
ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ
ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਬੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ / ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਸਮੇਤ ਇਸ ਵਿੱਚ
ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਉਜਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਜਰਤ
ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਉਜਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ
ਉਜਰਤ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇਗੀ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਵਿਅਕਤੀ. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ
ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੇਸ਼ਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਉਜਰਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ
ਸਿੱਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10)।

227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, 15 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਪੇਸ਼ਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, ਜਲੰਧਰ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ
ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 26 ਮਈ, 1986 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ,
ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਹੈ।

ਕੇਪੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਏ.ਜੀ. (ਪੀ.ਬੀ.), ਹਿਮਿੰਦਰ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀਵੀ ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.-

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ.ਆਰ. 1987 ਦੇ ਨੰਬਰ 318, 319, 460 ਅਤੇ 461 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(2) 1987 ਦੇ ਜੀਆਰ ਨੰਬਰ 318 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ 26 ਮਈ, 1987 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੇਮੋਟ ਆਫ ਵੇਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ, 1936 (ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ 'ਐਕਟ' ਲਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਜਲੰਧਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1986, ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕੁਝ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਧਾ ਰੋਕ ਕੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਉਜਰਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਦੇ ਵੀ, ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਉਜਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਧਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਕੇਪੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਵਿਦਵਾਨ: ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੰਟੈਗਰਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ - ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ

ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ
(ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.)

ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, (1) ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ
, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

“ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 6 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਬੰਧਤ ਫਾਈਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰਾਸ਼ਟਰ II, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਥੋਪਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਜਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਉਜਰਤ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। , ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, - ਮਿਤੀ 6 ਅਗਸਤ, 1982 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਾਧਾ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿ 6 ਅਗਸਤ, 1982 ਦਾ ਆਰਡਰ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ”

(5) ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (h) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਜਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:

(1) 1987 ਦਾ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 462, 24 ਜੁਲਾਈ, 1987 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(g) ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਟੌਤੀ,

0)

(q))। . "

(6) ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ (ਐਚ) ਆਈਬੀਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਜੀਐਡਪੀਹੈਂਡ ਖੂਬਚੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵਰਕਸ ਮੈਨੇਜਰ ਲੋਕੋ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ, ਦੋਹਦ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਟੌਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਤ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਜਾਂਚਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਗੋਪੀਹੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ n ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ।

(7) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਜਗਾਧਰੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ, ਜਗਾਧਰੀ ਬਨਾਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (3) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ: -

ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਜਰਤ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਹ ਬਚਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ

(2) ਏਆਈਆਰ 1967 ਗੁਜਰਾਤ 27.

(3) 1980 PLR 610।

ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ
(ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.)

j

ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(2) (h) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(8) ਮੈਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ.

(9) ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਸੀ. , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣੇ ਨਿੱਦਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵ, ਐਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਆਰਡਰ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਨਿਆਇਕ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫੈਸਲਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਹ ਇੱਕ "ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਟੇਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗਵਤ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਸੀ। ਭਗਤ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਮਜੇ ਬਾਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ

(4) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1606.

ਆਈ

ਚੌਧਰੀ ਵੈਟਰਨਰੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਰਜਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (5) ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜਾ) ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1952 ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(10) ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (I) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ II ਵਿੱਚ

ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋਪਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਲਈ, ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਸਮੇਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਜਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਜਰਤਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਉਜਰਤ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

(5) 1968 ਐਸਐਲਆਰ 792.

28572 HC—ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ